

महेन “पाठोऽयं विप्रकारः” इत्युक्तम् । तस्यायमाशयः
पक्ष पादावेकत्वात् १संख्या तेन प्रथमदिने १माहा-
त्यं पाठम् । उष्य टादितः द्वितीयत्वात् २संख्या तेन
द्वितीयदिने द्वे माहात्ये । यस्य यादायादत्वात् १संख्या
तेन तृतीयदिने १माहात्यं पाठम् । यकारस्य यादौ च-
तुर्थत्वात् ४संख्या तेन चतुर्थदिने ४माहात्यानि । फस्य
पादौ द्वितीयत्वात् २संख्या तेन पञ्चमदिने २द्वे माहात्ये ।
कस्य कादायादसंख्यात्वात् १संख्या तेन षष्ठे दिने एक-
माहात्यम् रस्य यादौ द्वितीयत्वात् २संख्या तेन सप्तम-
दिने २माहात्ये प्राप्ये । एवं सप्तभिर्दिनैः त्रयोदश माहा-
त्यानि जयानीति । केरलोक्तदशा तु दशाशब्दे पश्यते

केरव पुंस्त्री हंहे शब्दचिं । केरवशब्दे व्युत्पत्तिर्दृश्या ।
केल चालने भा० पर० सक० सेट् । केलति अकेलीत् ।

चिकेल । केलिः । ऋदित् णिचि अचिकेलत्-त ।

केलक पु० केल-एलु । खड्गधारादिनर्त्तके त्रिका० ।

केला विलासे कण्डा० व्या० अ० सेट् । केलायते अकेला-
यित केलायां बभूव आस चक्रे । केलायमानः

केलास पु० केला विलासः सीदत्यस्मिन् सद-आधारे बा० ड ।

स्फटिके शब्दचिं तत्तुल्यवर्णत्वात् । कैलासः

केलि पुंस्त्री० केल-इन् । १परीहासे, अमरः २क्रीडा-
यां ३श्रुतिष्यां शब्दमाला । “विहारे सह कान्तेन
क्रीडितं केलिरुच्यते” सा० द० उल्ललक्षणे स्त्रीणां
कान्तेन सह ४विहारक्रीडनरूपे यौवनजालङ्कारे ।
एवं पुरुषस्य कान्तया सह ५विहारक्रीडने च । “उप-
चारः क्रिया केलिः स्पर्शो भूषणवाससाम् । सहस्रद्वास-
नञ्चैव सर्वं संप्रहणं स्मृतम्” मनुः स्त्रीत्वे वा डीप् ।
तत्र पुंस्त्वे “गोपालानन्तशात् केलीन्” रुग्मणो०
स्त्रीत्वे “मालत्याः कुसुमेषु येन सततं केली कृता
हेलया” भ्रमरा० “माद्यन्तः कलयन्तु चूतशिखरे केली-
पिकाः पञ्चमम्” सा० द० । उभयत्र “कुसुदिनीकुल-
केलिकलालसः “भ्रमरा०

केलिक पु० केलिः प्रयोजनमस्य उन् । अशोकवृक्षे राजनि०
केलिकदम्ब पु० केलेः केल्यपेः कदम्बः । खनामख्याते
कदम्बवृक्षभेदे ।

केलिकला स्त्री केलिरूपा कला । १केलिरूपायां कलायां
केलिना कला यत् । २सरस्वतीवीणायां शब्दरत्ना०

केलिकिल पु० केलिना किलति किल-क्रीडायां क ।

२विद्रूपकल्पे नाथो गङ्गारवयम् । २शिवस्यानुचरभेदे

कुम्भाण्डके च हेमच० । ३कामदेवपत्न्यां रतौ स्त्री
त्रिका० ४परिहासकारके त्रि० “सतु केलिकलो विप्रो-
भेदशीलस्य नारदः” हरिवं० ३२०६श्लो०

केलिकिलावती स्त्री स्मरभार्यायां त्रिका० [स्त्रियां टाप्
केलिकीर्त्तुं पुंस्त्री० केलिना कीर्त्तुं लुभिः । १उट्टे हेम०
केलिकुञ्जिका स्त्री० केलीनां कुञ्जिकेव । शृंगालिकायां भार्या
भागिन्यां त्रिका० तथा सह केलिप्रादुर्भावात् तथात्वम्
केलिकीर्त्तु पु० केलीनां कीर्त्तय । नटो शब्दरत्ना०

केलिगृह न० ६त० १केलिमन्दिरे २रत्नादिगृहे च केलिम-
न्दिरादयोऽप्यत्र । [प्रधाने नागरे नायकभेदे जटाधरः

केलिनागर पु० केलिप्रधानो नागरः शा० त० । भोग
केलिमुख पु० केलिः सुखमत्र । परीहासे त्रिका०

केलिरैवतक न० हल्लीशलमणयुक्ते नाटकभेदे । हल्ली-
लक्षणसङ्गा “केलिरैतकम्” सा० द० उदाहृतम्

केलिमृत्त न० केलिः क्रीडायां वृत्तः । १केलिकदम्बवृक्षे
शब्दरत्ना० । केलेर्हृत्वाच्यवत्वात् । २विद्रूपके शब्दसा०

केलिशुषि स्त्री० केलिना शुष्यति शुष बा०क । धरित्प्रां
शब्दसा०

केलिसचिव पु० केलो सचिवः सहायः । नर्मसचिवे
क्रीडाविषये सन्दिग्धि विद्रूपकादौ शब्दसा० ।

कैव सेवने भा० आत्म० सक० सेट् । केयते अकेवित्, चिकेव
ऋदित् णिचि अचिकेवत् त ।

केवट पु० के जलार्थमवटः अलुक्स्० जलाधारार्थे गर्त्तकूपे
कूपे निष० “मा कीं सं शारि केवटे” ऋ० ६।५।७
“केवटे कूपे” भा०

केवर्त्त पुंस्त्री० के जले वर्त्तते वृत्त-अच् अलुक्स्० । कैवर्त्ते
जातिभेदे स्त्रियां टाप् द्विरूपकोषः “अवराय केवर्त्तम्”
यलु० ३० । १६ पुरुषमेधे बध्यकथने

केवल त्रि० केव-सेवने वृषा०कल, शिरसि बलयति चुरा०
बल-प्रापणे व्यच् वा । १चर्द्वितीये असहाये एकमात्रे
स्त्रिया “सञ्चाङ्गन्सोरेव नित्यम्” उरिप् । “अद्योत इन्द्रः
केवलीर्विशी बलिहृतस्तरत्” ऋ० १०।१७।१६ “यद्येव
ताः पुरः केवलीरोपधीरञ्जलि केवलीरपः पिवन्ति”
केवलमेव पयो उट्टे” श० ब्रा० १।६।१७।१५ “यथा पुरा
अभायास्तातः पूर्वं दिवसे ता गावः केवलीन्द्रातुप्रवेशरहि
ता व्योषधीरपश्चाद्धारं कृत्वा केवलं चन्द्ररहितमेव पयो
इहे उहते” भा० लोके असंज्ञायां च टाप् । “सा स्वका-
नमभुव न केवलम्” रघुः “किं तवा क्रियते लक्ष्म्या